

tette szurrogációnak azokat az eseteket, amidőn a jogtárgy átváltozása a jogviszonyok rendes lebonyolításának során történik (végrehajtási jelzálogjog átváltozása árverési vételárrá, kisajátítási, megváltási ár, a telepitési törvény alapján befolyt ellenérték felosztása), valamint ne tekintí szurrogációnak a kártérítést sem, noha e tekintetben *Grosschmid* ellenkező véleményen van. Az előadó határvonalat vont a szurrogáció és residuum között. A különbséget abban látta, hogy a residuumnál a jog nem igyekszik a változás után létező maradékon fenntartani vagy inkább feltámasztani az eredeti jogviszonyokat, míg a szurrogáció célja az, hogy a jogtárgy változása dacára az eredeti jogi helyzet maradjon meg. Ezekután rátért az előadó az alvagyonokon belül mutatkozó szurrogációra. Álláspontja szerint nemcsak alvagyonoknál, hanem dologösszességeknél is beállhat szurrogáció, amire példa a K. T. 489. §-a, mely a fogyó és növekvő árukészletek biztosításáról beszél. Utalt arra a bírói gyakorlatra, amely az ági örökség, a házastársi különvagyon tárgyának csere útján való szurrogálódását elismeri, de olyankor amidőn már az eladott ági vagy külön vagyontárgy vételáráért más jószágot vásárol a vagyon felett rendelkező, már nem az új tárgy, hanem csak az érték szurrogál. Megemlítette az ú. n. kezelési szurrogáció eseteit, amelyek közül a legismertebb példák: a vashaszonélvezet és a vashaszonbérlet, de több példát találunk reá a hitbizományi jogban is. Végül előadó a magánjogi törvénykönyv javaslatának szurrogációs természetű szakaszaival foglalkozott és kifogásolta bennük az egységes elgondolás hiányát, amely különböző fejezetekben az aljában véve egységes szurrogációs gondolatot kellő indok nélkül eltérően hozza kifejezésre. Az előadáshoz *Beck* Salamon szólt hozzá, majd az elnöklő *Szladits* Károly tette meg reflexióit az elhangzottakra.

A Magyar Jogászegylet a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank adományából pályadíjat tűz ki oly műre, amelynek tárgya: *Az aranyzáradék és egyéb értékálló anyagot célzó kikötések gazdasági és jogi jelentősége.*

A géppel írt, fűzött vagy kötött, lapszámozott pályamunkát az 1937. évi december hó 31. napjáig kell benyújtani a Magyar Jogászegylet ügyvezető titkáránál (Budapest, V., Kossuth Lajos-tér 12. I. emelet 9. ajtó) a szerző nevét tartalmazó, jelíges levéllel együtt. — A pályázat titkos. — A pályadíjban csak rendszeres és áttekinthető, elméleti és gyakorlati tájékoztatást nyújtó, abszolút szakirodalmi értékű munka részesülhet. A pályadíj összege P 1.000.—, azaz egyezer pengő. A bírálóbizottságot a Magyar Jogászegylet elnöke jelöli ki. — A Magyar Jogászegyletet megilleti a pályanyertes mű kiadói joga a pályázat eredményének kihirdetésétől számított hat hónapon belül anélkül, hogy a szerző ezért külön díjazást igényelhetne. Ha a Magyar Jogászegylet kiadói jogával a jelzett határidőn belül nem élne, a szerző a művével szabadon rendelkezhetik, de ebben az esetben is a mű kiadásakor a művön fel kell tüntetni, hogy az a Magyar Jogászegylet pályadíját nyerte.